

Nie tylko tablice winniśmy Kościuszce...

Uroczystości Kościuszkowskie - 7 październik 2000 w Solurze

Po wielu miesiącach pracy, idea rzucona przez dr. Jana Konopkę wypełniła się realiami. Pani Verena von Sury Zumsteg - reprezentując społeczność solurską i niżej podpisany w imieniu Polonii - mieli zaszczyt i przyjemność odsłonić w holu hotelu "Krone" przy ul. Hauptgasse 64 tablice upamiętniającą przybycie gen. Tadeusza Kościuszki do tego pięknego miasta przed 185-ciu laty.

Dlaczego 185? *«Für einen aussergewöhnlichen Menschen kann man auch einen aussergewöhnlichen Jahrestag - zum Beispiel eben den 185. - feiern.»* powiedział w swoim wystąpieniu powitalnym dr Alfred Rötheli, b. Regierungsrat i b. prezydent

Odsłonięta tablica w hotelu „Krone”

Towarzystwa Kościuszkowskiego reprezentujący Rząd Kantonu Solury. To prawda, choć był i inny aspekt, do którego wróć później.

P. M. Welter

Wiceprezydent Miasta Solury

Po Mszy przenieśliśmy się do hotelu "Krone". Wprowadzenie zainicjował inż. Benedykt Drewnowski - kustosz Muzeum Kościuszki w Solurze. Przy tej okazji raz jeszcze wznowił idee powołania Fundacji Kościuszkowskiej, która zabezpieczyłaby stały byt Muzeum. Po nim zabrał głos p. Matthias Welter przedstawiając genezę i rozwój stosunków kulturalnych między dwoma bliźniaczymi miastami Solurą i Krakowem.

J.E.p. Marek Jędrus - Ambasador RP, pod którego patronatem honorowym odbywały się te Obchody, w swoim wystąpieniu powrócił do burzliwego życia Tadeusz Kościuszko. *«Er war ein Mensch von besonderer Bedeutung, genialer Feldherr, Oberbefehlshaber im nach ihm benannten Kościuszko-Aufstand. Nationalheld, der seinen Platz nicht nur in Geschichte und Gegenwart sowohl in Nordamerika als auch in Europa, der Schweiz und Solothurn einnimmt»* powiedział Ambasador.

inż. B. Drewnowski

– Kustosz Muzeum Kościuszki w Solurze

Dr. Teresa Sandoz - vice dyrektor Muzeum Polskiego w Rapperswil w swoim interesującym wykładzie przedstawiła historie pamiątek po Kościuszcze w tymże Muzeum. Głos zabierali również pp. Eugeniusz Nowak, inż. Zb. Skoczeń – Prezes Raclawickiego Tow. Kulturalnego, niżej podpisany oraz bezpośrednio przed odsłonięciem tablicy dr Jerzy Miodoński.

Sporym miłym zaskoczeniem była tak mocno reprezentowana obecność przedstawicieli miejscowości i towarzystw związanych z postacią Kościuszki – m.in. z Raclawic, Połańca, Miechowa i Szczekocin. Był to żywy i widomy znak olbrzymiego kultywowania i szacunku dla Naczelnika. Nie zabrakło też - o. czym należy napisać - przedstawiciela Muzeum Narodowego w Krakowie wice- dyrektora p. Tomasza Zauchy.

Pan E. Kowalski wręcza w imieniu delegacji z Lubonia podarunki numizmatyczne dla Muzeum Kościuszki

Z rocznicą zbiegło się wydanie cennej książki "Listy T. Kościuszki z Solury 1815 1817" w opracowaniu dr. Jana Konopki. Tę interesującą pozycję wydawniczą, którą można zakupić u autora bądź w Muzeum Kościuszki, polecam gorąco wszystkim zainteresowanym losami naszego bohatera.

A teraz powrócę do pytania początkowego – dlaczego właśnie 185 rocznicę postanowiliśmy uczcić. Ta uroczystość miała zdecydowanie donioślejszy wymiar, aniżeli można by powierzchownie sądzić. Tu nie chodziło jedynie o tę tablicę pamięci. Nie tylko tablice winniśmy Kościuszcze!

Chodziło o zjawisko ponadczasowe - o człowieka i jego wartości. Gen. Tadeusz Kościuszko jest polskim bohaterem narodowym. Jest także bohaterem Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, gdzie walczył o wolność tego kraju. Ale gen. Tadeusz Kościuszko to przede wszystkim współobywatel wszystkich narodów ceniących wolność i demokrację, uczciwość i poszanowanie bliźniego. Dlatego ta uroczystość to nie tylko powód do dumy polskich emigrantów na gościnnej ziemi helweckiej, to także powód do dumy naszych gospodarzy - narodu szwajcarskiego, u którego Tadeusz Kościuszko znalazł spokój ostatnich lat swojego życia.

Ten naród żyje, który chroni swoją historię. W murach solurskiego Muzeum Tadeusza Kościuszki jest część historii Polski i Szwajcarii. **Chrońmy to miejsce przeszłości. Nie pozwólmy by to cenne Muzeum tak łączące nasze kraje zostało zniszczone przez codzienność i jej koniunkturalność** Przypomnienie istoty znaczenia T. Kościuszki, podkreślenie jego ważności w kontekście istnienia Muzeum w Solurze leżało u podstaw działania Zespołu „185”.

Na koniec kilka zdań na temat samego Zespołu. Nie doszło by do tej uroczystości, gdyby nie zaangażowanie grona osób, którym jako Główny Koordynator pragnę teraz serdecznie podziękować. Dziękuję Jego Ekscelencji Ambasadorowi Rzeczypospolitej Polskiej w Szwajcarii - panu Markowi Jędrysowi za patronat honorowy. Dziękuję władzom Miasta i Kantonu Solury za życzliwe potraktowanie całego przedsięwzięcia jak i pomoc w postaci sfinansowania przyjęcia. Szczególne podziękowania niech przyjmie Kanclerz Miasta Solury p. Peter Gissiger za wieloletnie oddanie się sprawie polskiej i Muzeum Kościuszki w tym pięknym mieście. Jestem pełen uznania i szacunku dla p. dr Jana Konopki, który był pomysłodawcą i główną siłą napędową projektu. Wykonał olbrzymią pracę administracyjno-organizacyjną, kończąc jednocześnie przygotowania do druku wspomnianej pracy „Listy T. Kościuszki z Solury”. Dziękuję p. inż. Benedyktowi Drewnowskiemu, znakomicie koordynującemu prace naszego Zespołu na terenie Solury. Dziękuję ks. Dr. Krystianowi Gawronowi Rektorowi PMK w Szwajcarii za poparcie moralne projektu oraz ks. Włodzimierzowi Czerwińskiemu z PMK w Zurychu, który nie tylko wspierał nas duchowo, ale swoim spokojem i wyważonymi sądami łagodził ścierające się koncepcje. Słowa podziękowania należą się Attaché Kulturalnemu Ambasady RP - pani Iwonie Świątnickiej rzeczowo reprezentującej swoją placówkę w kontaktach z Zespołem. I wreszcie dziękuję tym wszystkim, którzy pośrednio poprzez sympatie i wsparcie finansowe całej akcji umożliwili zaplanowanie i przeprowadzenie tej uroczystości. Wierzę, że to jest początek, pierwszy krok w kierunku zapewnienia trwałej egzystencji pięknego Muzeum Tadeusza Kościuszki, miejsca, które tak bardzo podkreśla przyjaźń dwóch krajów, krajów, dla których jedno jest sprawą najważniejszą – umiłowanie wolności!

Tadeusz M. Kilarski
Główny Koordynator
Zespołu „185”